

ת"פ 11313/05/14 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד משה טורגמן

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 11313-05-14 פרקליטות מחוז צפון-
פלילי נ' טורגמן
13 דצמבר 2015

בעניין:

המאשימה

פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נגד

הנאשם

משה טורגמן

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד דניאל בילד. מטעם הנאשם: בעצמו, ע"י עו"ד דניאל וויס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום :

1. בישיבה שהתקיימה בתאריך 28/04/15 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **הונאה בכרטיסי חיוב**, עבירה לפי סעיף 17 כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 **וקבלת דבר במרמה**, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. במועד האמור הוצג על ידי הצדדים אף הסדר טיעון חלקי לעניין העונש, לפיו הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר ויפצה את המתלונן בסך של 4,700 ₪. לגבי שאר רכיבי הענישה יטענו הצדדים טיעון פתוח.

3. מכתב האישום המתוקן עולה, כי בשנת 2011, שימש הנאשם כמנהל גבייה בחברת "מבני תעשייה" (להלן: "החברה"). במסגרת תפקידו, קיבל לידיו פרטי אשראי של לקוחות וביצע חיובים לטובת החברה. במסגרת תפקידו, קיבל הנאשם לידיו את פרטי כרטיס האשראי של מיכאל גרש (להלן: "המתלון") ונדרש לבצע חיוב לזכות החברה בסך 2000 ₪. הנאשם ביצע את החיוב כפי שהתבקש לעשות אך שמר את פרטי האשראי של המתלון ברשותו כדי לעשות בהם שימוש שלא כדין.

4. בהמשך, רכש הנאשם, באמצעות פרטי האשראי של המתלון, שירותים הניתנים בתשלום באינטרנט, וקיבל במרמה, לאחר שהציג מצג שווא לפיו הוא בעליו החוקי של כרטיס האשראי, מנויים לאתרי אינטרנט. לאחר חודש ספטמבר 2012, רכש הנאשם מנוי חדש ועשה בו שימוש עד חודש אפריל 2013.

5. באופן האמור, ובמסגרת השימוש במנויים, ביצע הנאשם באתרי האינטרנט, במהלך השנים 2011-2013, מאות כניסות בעלות כוללת של 4,712 ₪.

טיעוני המאשימה לעונש:

6. המאשימה טענה כי הנאשם ניצל את תפקידו כאחראי גבייה לשם רכישת שירותים הניתנים בתשלום באינטרנט. לטענתה, הנאשם החל בביצועה של העבירה עובר לכניסתו למאסר בתיקו הקודם והמשיך לעשות שימוש בפרטי האשראי של המתלון אף לאחר שחרורו ממאסר זה. לטענת המאשימה אין להקל ראש בעבירות רכוש, אף אם מדובר בסכום שאינו גבוה. בעידן הדיגיטלי ישנו אינטרס ציבורי מובהק להגן על המסחר וההתנהלות הכלכלית. הנאשם תכנן היטב את מעשיו, ואלמלא ביטל המתלון את כרטיס החיוב הנזק שיכול היה הנאשם לגרום לו היה גבוה יותר.

7. המאשימה סבורה כי מתחם העונש בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה ל - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי. נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעות בגין עבירות רכוש ומרמה, העובדה כי ביצע את העבירה מיד לאחר שהשתחרר ממאסר ובהתחשב בהודאתו והחיסכון השיפוטי הטמון בה, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם המוצע. לדעת המאשימה, העונש ההולם הינו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה מתיק 10-04-17703, מאסר מותנה ממושך ופיצוי למתלון (אשר כבר שולם).

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

8. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו את נסיבותיו האישיות של הנאשם. לדבריו, מאז שוחרר הנאשם ממאסר הוא נפרד מאשתו (לאחר מכן שב לחיות עמה), והוא עובד ומתפקד כיום באורח נורמטיבי (הוגשו בהקשר זה אסופת תלושי שכר ומכתב המלצה ממקום עבודתו הקודם). הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו, כפי שאף עולה מתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מוכן ליטול חלק בהליך שיקומי.

9. על כן, ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, דהיינו הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו בצירוף צו מבחן. ב"כ הנאשם טען כי על אף ששירות המבחן לא דרש זאת, הוא מציע להטיל על הנאשם אף שירות לתועלת הציבור.

10. הנאשם טען כי עשה טעויות רבות בעבר והוא מצטער על כך. לדבריו מאז שיקם עצמו, הוא עובד בעבודה מסודרת כסוכן מכירות והוא זוגתו מנסים להביא ילד לעולם.

תסקיר שירות המבחן:

11. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין את המחירים הנובעים מהתנהגותו העבריינית והוא אף מבטא מוטיבציה מילולית לערוך שינוי באורחות חייו. עם זאת, הוא מתקשה לקיים תהליך מעמיק של ביקורת על מעשיו ומבטא הכרה נמוכה בצרכים העומדים בבסיס מעורבותו החוזרת ונשנית בעבירות מרמה וזיוף. בתסקיר צוין כי בין השנים 2007 - 2009, היה הנאשם במבחן ושולב בטיפול ייעודי בקבוצה טיפולית לעברייני מרמה וזיוף. הוא אף שולב בקבוצה דומה בתקופת מאסרו.

12. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חרטה ובושה על מעשיו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי בעת ביצוע העבירה פעל הנאשם תוך התעלמות מהפגיעה במתלונן, ואף עשה בו שימוש על מנת לספק את צרכיו האישיים. הנאשם ביטא הכרה ראשונית באשר לפגיעה במתלונן וגילה אמפטיה בינונית כלפיו. הנאשם מתקשה לזהות מצבי סיכון ולהפיק לקח מסנקציות עונשיות אשר הוטלו עליו בעבר, דבר אשר גרם לעבריינות חזרתית. עם זאת, קיימים גורמי סיכוי לשיקום: לקיחת האחריות על מעשיו, מוטיבציה מילולית לעריכת שינוי וקיומו של הליך פלילי מרתיע.

13. לאור האמור, ממליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, להטיל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים, אשר במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית לעברייני מרמה, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

דין והכרעה:

14. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

15. הנאשם הורשע בעבירת מרמה והונאה באמצעות כרטיס חיוב. הערכים החברתיים אשר נפגעו מהעבירות שבהן הורשע הנאשם הינם הערכים החברתיים עליהם באות עבירות המרמה להגן: חופש

הבחירה, ההחלטה, והפעולה של המרומה, אשר נשללו ממנו עקב מעשה המרמה. ערך חברתי נוסף שנפגע מביצוע עבירות כגון דא הוא זכות הקניין של הפרט והפגיעה במסחר התקין.

16. בחינת מדיניות הענישה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם מעלה, כי בדרך כלל, בהיעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן לקולה, הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל, זאת כפי שיפורט להלן:

א. רע"פ 5658/15 **אלכסנדר סמירנוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (מיום 24.8.2015) - המערער ונאשם נוסף, העתיקו נתונים של 3 כרטיסי אשראי של לקוחות חברת "לאומי קארד"; שכפלו את כרטיסי האשראי הללו; ומסרו את הנתונים שנאספו לאדם אחר, אשר משך, באמצעות אחד מכרטיסי האשראי שזויפו, סכום של ₪ 2,520. בית המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות ערעור ואישר את העונשים שנגזרו על הנאשם - 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי כספי. יצוין כי עברו של הנאשם היה נקי והמלצת שירות המבחן בתסקיר הייתה מאסר שירוצה בעבודת שירות ומיצוי ההליך השיקומי. מתחם הענישה שנקבע הינו 6 עד ל - 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בית המשפט העליון הוסיף בנוגע לחומרת העבירה:

" מעבר לכך, העבירות אותן ביצע המבקש חמורות ביותר, וניכרת בהן מידת תחכום רבה, לצד זילות ברכוש הזולת, וחוסר מורא מהחוק. על רקע הדברים האלו, וחרף סיכויי השיקום הנטענים, דומה כי בדין קבעו הערכאות הקודמות כי אין מקום להמיר את מאסרו של המבקש לריצוי בדרך של עבודות שירות. כפי שציינתי ברע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.6.2015):

"אמת נכון הדבר, כי האינטרס שעניינו שיקומו של הנאשם, איננו אינטרס אישי של אותו נאשם בלבד, אלא שמדובר באינטרס חברתי כולל, לשקם את מי שסרו מדרכם, ולהחזירם לדרך המוטב. יחד עם זאת, יש לזכור, כי אינטרס זה מונח לצד יתר שיקולי הענישה העומדים על הפרק, בעת שנגזר עונשו של הנאשם" (ראו גם: רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.5.2015); רע"פ 1625/15 פלונית נ' פלונית [פורסם בנבו] (19.4.2015)).

ב. רע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (מיום 29.8.2013) - המערערת השתמשה, בשתי הזדמנויות שונות, בכרטיס חיוב השייך לקשישה בה טיפלה, לשם תשלום חוב אישי שצברה. חרף נסיבותיה האישיות והרפואיות נגזרו עליה 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. ערעורה לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט

העליון נדחו.

ג. עפ"ג (מחוזי חיפה) 46246-02-14 **מדינת ישראל נ' בלביץ (עציר) ואח'** - הנאשמים עשו שימוש בכרטיסי חיוב מזויפים, בכדי לרוכש מוצרים שונים בעשרות הזדמנויות שונות. נגזרו עליהם עונשי מאסר ממושכים בפועל ונפסק:

" אשר על כן נראה לי שמתחם העונש הראוי לכל **אירוע** שבו נטלו המשיבים חלק (**אירוע הכולל, כאמור, עבירות אחדות**) הוא בין 8 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר בפועל. "

לשם המחשה, להלן דוגמאות נוספות מבתי משפט השלום באשר לענישה בנסיבות דומות.

א. ת"פ 21478-12-11 (שלום - רחובות) **מדינת ישראל נ' בובליל** - עת היה הנאשם הבעלים של בית מאפה, הוא העתיק וזייף כרטיסי חיוב שמסרו לידיו לקוחותיו. בהמשך, במשך תקופה ארוכה, השתמשו אחרים, שלהם מסר הנאשם את פרטי כרטיסי החיוב, בפרטיהם ורכשו מוצרים שונים בבתי עסק שונים ברחבי הארץ. הנאשם, אשר ריצה באותה עת מאסר בגין תיק אחר, נידון ל - 24 חודשי מאסר בפועל והופעלו 6 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ב. ת"פ 44215-02-12 (שלום - כפר סבא) **מדינת ישראל נ' יוגב** - הנאשם הורשע ב- 5 מקרים, 3 מהם מתייחסים לגניבת כרטיסי אשראי של 3 מתלוננים שונים וביצוע רכישות בכרטיסים אלה. נגזרו עליו 13 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

17. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

18. בהקשר זה לקחתי בחשבון את התכנון שקדם לביצוע העבירות, העובדה שהנאשם היה המבצע היחיד של העבירות; הנזק שנגרם מביצוע העבירות; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות (כאשר לא הוצגו נסיבות חריגות או קשיים כלכליים ממשיים); יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה והפסול במעשיו בעיקר על רקע עברו הפלילי בתחום המרמה; הניצול לרעה של כוחו ומעמדו כמנהל גבייה המקבל לרשותו את פרטי כרטיסי האשראי של לקוחות החברה; מספרן הרב של המעשים ומשך התקופה בה בוצעו, דבר המצביע על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית אלא בהתנהלות שיטתית וכן את העובדה שהנאשם לא חדל ממעשיו עד שהמתלונן ביטל את כרטיס החיוב בחלוף זמן רב.

19. כתב האישום, אף לאחר תיקונו, הא כתב אישום חמור מאוד. הנאשם שמעל באמון החברה בה עבד

ובאמון המתלון - לקוח החברה, ביצע את העבירות שבהן הודה חוזר ובצע, כאשר הוא גורם נזק לחברת האשראי, ולמתלון, אזרח תמים מן השורה שכל חטאו היה בכך שפרטי כרטיסי החיוב שלו הועברו לנאשם, אשר הינו שלוח החברה. הרכישות שביצע הנאשם באמצעות פרטי האשראי של המתלון גרמו לו, מן הסתם, לא רק לחיסרון כיס אלא גם לטרחה ועגמת נפש. עבירות מסוג זה, כאשר הן מבוצעות בנסיבות הספציפיות הללו, יש בהן לא רק חומרה אלא גם כיעור, וזאת בשים לב לפגיעה בלקוח תמים. העבירות מסוג זה פוגעות בחיי המסחר התקינים, ומגדילות את הצורך והחובה של חברות האשראי והחברה בכללותה, להתגונן מפני הנאשם ודומיו, כשלהתגוננות זו יש כמובן מחיר כלכלי.

20. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם, לקחתי בחשבון את חומרת העבירות וכן את העובדה כי הן מעידות על תחכום והעזה, וגורמות לפגיעה מוחשית ובעוצמה ניכרת בערכים המוגנים של רכוש הפרט ופרטיותו וחיי המסחר התקינים. הנזק שנגרם מביצוע העבירות במקרה זה אינו מסתכם רק בגובה הסכום שנלקח במרמה. מדובר בעבירות שיש בהן כדי לפגוע בקניינו של הפרט, בביטחון הכלכלי ובחיי המסחר. כך גם ראוי לזכור כי העבירות שבהן מדובר כאן הן עבירות שרשויות האכיפה מתקשות מאוד לחשוף אותן.

קביעת מתחם הענישה:

21. בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין סבורני כי היות והמעשים נשוא תיק זה נעברו כולם ביחס למתלון אחד, זאת על אף שנמשכו זמן רב, יש מקום לקבוע כי מדובר באירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.

על רקע זה, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, סבורני כי מתחם העונש ינוע בין 6 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

22. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. אין חולק כי העונש הצפוי לנאשם עלול לפגוע בו ובמשפחתו.
- ב. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, ואף עשה ניסיון משמעותי לתיקון תוצאות העבירה בכך שפיצה את המתלון במלוא סכום הנזק הנטען.
- ג. נסיבותיו האישיות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, אינן הגורם היחיד או הבלעדי לביצוען של העבירות, ולא התרשמתי כי במקרה דנן הייתה להן השפעה ישירה. סבורני, כפי שאף עולה מתסקיר שירות המבחן, כי דווקא הרצון לסיפוק צרכיו המיידים הוא שעמד לנגד עיני הנאשם.

ד. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד כי לחובתו 5 הרשעות קודמות בגין עבירות רבות, בעיקר בתחום המרמה. בעבר הוארך מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, הוא ריצה מאסר בעבודות שירות ואף ריצה תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח.

בתיקו האחרון ת"פ (שלום -תל אביב) 17703-04-10, הורשע הנאשם בזיוף חתימתה של עורכת דין כך שהוגשה פנייה בשמה לראש ההוצל"פ, עם בקשה להסיר עיקול שנרשם על דירה לטובת אדם אחר. מעשה הזיוף צלח והעיקול הוסר. על מעשה מרמה זה כלפי גוף שיפוטי, נדון הנאשם ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס כספי ו - 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה, בין היתר, לפי סעיף 415 לחוק העונשין (גזר דין מיום 06.09.2011). מאסר מותנה זה הינו בר הפעלה במקרה שלפני.

את העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק שלפני, הוא החל לבצע לפני הרשעתו בתיקו הקודם ואף לאחר שסיים לרצות את עונשו!

שיקום הנאשם:

23. סעיף 40 ד' לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

24. באשר לסיכוי השיקום של הנאשם סבורני כי על פי תסקיר שירות המבחן, אין כל אינדיקציה שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם. לא זו אף זו, שירות המבחן ציין כי הנאשם ניהל עד כה אורח חיים מתוך דפוסי חשיבה והתנהגות האופיינית לעברייני מרמה וזיוף, תוך שימוש בדפוסים מושרשים שהפנים במשך שנים, ריכוז עצמי גבוה ובחירה בפתרונות מידיים. בנוסף, סנקציות עונשיות קודמות שהוטלו עליו לא הרגיעו אותו מביצוע עבירות נוספות, וניכר כי הוא מתקשה לווסת את דחפיו ולהפנים גבולות באופן שקיים סיכון למעורבות בעבירות מרמה נוספות. אמנם הנאשם הביע רצון לטיפול, אך שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה הינה חיצונית, ואינה נשענת על הבנה או מודעות לבעייתיות בהתנהגותו.

25. ברע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל ([פורסם בבנו], מיום 23.10.2012), בית המשפט העליון קבע שהמחוקק לא נתן עדיפות ברורה לשיקולי שיקום באומרו:

"ראשית, סעיף 40 לחוק העונשין שהוסף בתיקון 113, שכותרתו "שיקום", קובע כי בית-המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר הנאשם השתקם או כאשר יש סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ואולם, סעיף 40 אינו עומד לבדו, שכן, מיד לאחריו מגיעים סעיפים 40 ו-40א, אשר דנים בחריגה ממתחם העונש ההולם, לחומרא, לשם הגנה על שלום הציבור או לשם הרתעה אישית של הנאשם. כלומר, בניגוד לטענת באת-כוח המבקש, המחוקק אינו מעניק עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על-פני שיקולים אחרים, כגון: שמירה על שלום הציבור או שיקולים של הרתעת נאשמים. שנית, סעיף 40 קובע בזו

**הלשון: "[...] כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש
ההולם [...]". כלומר, המחוקק קבע מפורשות, כי ההתחשבות בשיקולי שיקומו
של הנאשם נתונה לשיקול דעתו של בית-המשפט, והיא איננה בגדר חובה."**

26. הנאשם הינו עבריין בעיקר בתחום המרמה והוא לא למד לקח ממקרים קודמים בעבר ולא הפנים את חומרת מעשיו, מעבר לאמירות שונות בהקשר זה לשירות המבחן אשר מאחוריהן אין כוונה או רצון אמיתי לשינוי.

27. חזרתי ונתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן. מהתסקיר עולה תמונה לפיה מדובר בנאשם אשר שולב בעבר בקבוצה טיפולית ייעודית מתאימה לעברייני מרמה וזיוף. את העבירות נשוא תיק זה החל הנאשם לבצע עובר לתחילת ריצוי מאסר מתיקו הקודם, והמשיך בהן בסמוך לאחר שחרורו. דומה כי אין צורך להכביר במילים באשר לחומרת הדבר ולא נדרשים אנו לחשיבה מעמיקה כדי להסיק כי הנאשם לא הפיק כל תועלת מן התהליך אותו עבר במסגרת שירות המבחן עובר ואף במהלך ריצוי מאסרו הקודם.

28. סבורני כי הבעת האמפטיה של הנאשם כלפי המתלונן ונכונותו ליטול שוב חלק בהליך שיקומי הינן אמירות מן הפה אל החוץ, אשר לא עומדת מאחוריהן כוונה של ממש. כפי שהתרשם שירות המבחן לנאשם אין כלים מספקים להתמודד כיום עם מצבו. סבורני כי מניסיון העבר עמו אף ברור כי כאשר ניתנים לו הכלים הללו הוא דוחה אותם וחוזר לסורו. על אף זאת המליץ שירות המבחן שוב לשלבו במסגרת ייעודית ולהימנע מענישה מוחשית.

29. בכל הכבוד לעמדת שירות המבחן ולעבודתם הברוכה והמקצועית, מן הראוי לחזור ולהזכיר את שנקבע בהלכותיו של בית-משפט זה, לא אחת, כי **"עמדת שירות המבחן היא אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו"** (רע"פ 1068/13 מלסה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.2013); וראו גם, רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.10.2012)); דברי השופט ע' ארבל בבש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2005) 19.

30. באשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, המאשימה לא ציינה בטיעוניה האם היא עותרת להפעילו במצטבר למאסר בתיק זה או בדרך אחרת. סבורני כי הודאת הנאשם והיחסיון שבה, כמו גם פיצוי המתלונן, מצדיקים מידה מסוימת של התחשבות בו, מעין פתח לתקווה לעתיד, כך שהמאסר המותנה יחפוף בחלקו את עונש המאסר.

31. **לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובהתחשב בנסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם את**

העונשים הבאים:

א. אני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין תיק זה.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 9 חודשים שהוטל בת"פ (שלום - תל אביב) 17703-04-10 (גזר דין מיום 06.09.2011).

אני מורה כי המאסר אותו הטלתי וכן המאסר המותנה אשר הופעל, ירוצו בחופף ובמצטבר.

סך הכול ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מיום שחרורו ממאסר, והתנאי שלא יעבור ויורשע בכל עבירה בה הורשע או בכל עבירת מרמה.

ד. פיצוי למתלונן מר מיכאל גרש בסך ₪ 4,700. הפיצוי אשר הופקד בקופת בית המשפט יועבר למתלונן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ו, 15/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

החלטה

אני נעתר לבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

1. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 27.1.16 עד השעה 11:00 בכלא צלמון או בהתאם להוראות שיקבל מקצין שב"ס במסגרת מיון מוקדם של אסירים.

2. המשך המאסר יעוכב כנגד הפקדת סך של 2,000 ₪ בקופת בית המשפט. הפיקדון יהיה להבטחת ההתייצבות להמשך המאסר. הפיקדון יופקד תוך 48 שעות מהיום. במידה הנאשם לא יפקיד את הסכום האמור יועבר התיק לעיוני למתן החלטה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות להתייצב להמשך מאסרו ההתחייבות תהא על סך 5,000 ₪.
4. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם אשר יהיה בתוקף למשך 180 יום או עד למועד התייצבות הנאשם לריצוי המאסר, לפי המוקדם ביניהם. הנאשם יפקיד את דרכונו, אם יש בידו דרכון, במזכירות בית משפט.
5. תשומת לב הנאשם, לאפשרות כי יפנה לשב"ס בבקשה לערוך לו מיון מוקדם בטרם מאסרו. טלפון - 08-9787336. פקס - 08-9194028.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ו, 15/12/2015 במעמד הנוכחים